

4,5 en 6 september staan gearceerd op de kalender. "BOC, 5jaar Witten" staat er met slordige letters geschreven. Maitjes van de organisatie komen onregelmatig binnen. Waarschijnlijk om de spanning gaandeweg de tijd op te voeren. Eerlijk gezegd lukt dat beter dan we willen erkennen. Inmiddels nieuwsgierig geworden naar de invulling van 't Burtonweekend vragen we ons af wat de organisatie voor ons in petto heeft. Wat staat ons te wachten?

We staan op het punt drie dagen door te brengen met ongeveer 50 mensen die we amper kennen. Het enige dat ons verbindt is onze onvoorwaardelijke liefde voor de Burton. Tegelijkertijd rijst het besef dat dat juist de reden is dat we ons hebben aangemeld:

Onze sexy, Rubens gelijnde vriendin, die met haar vredelievende gesnor onophoudelijk haar best doet ons altijd en overal van dienst te zijn. Ons te brengen waar we maar willen wanneer we maar willen...

Dan de realiteit.....

Vrijdag 4 september;

Voor zo ver je van een understatement kunt spreken wordt de tent in een spreekwoordelijke zondvloed opgezet. Hoewel het opzetten slechts een korte tijd in beslag neemt is het de weergoden gelukt ons in diezelfde tijd te voorzien van zo'n 38mm regen. Overall. Rondom.

Ons geluk kent geen grenzen wanneer blijkt dat de activiteiten van dit weekend overdekt plaatsvinden in een grote schuur. We nemen een kijkje en worden getrakteerd op een warm kop koffie en thee. We worden onthaald met Drentse gastvrijheid. Koffie (met likeur) en koek vormen samen een hartelijk welkom. Langzamerhand ontdekken de deelnemers van het Jubileumweekend de schuur. Rond half vijf is zo'n beetje de hele club compleet. Handen zijn geschud (sommige bezoekers zoenen zelfs; daar ben ik niet zo van..) In een prima sfeer wordt de eerste rit uiteengezet. Volgens de ervaren rijders een eitje. Een bol-pijl van slechts één pagina! Waarschijnlijk roept de uitdrukking op mijn gezicht een hulpvaardige reactie op bij een andere deelnemer. Die besluit spontaan en tot onze vreugde uitvoerig aan ons uit te leggen hoe dat systeem in elkaar zit. Nog zo'n 15 minuten scheiden ons van de start van onze eerste bol-pijl-rit. Met zweet in de handen zitten we inmiddels in onze Burton. Dan worden we ook nog eens geconfronteerd met een special. Dat blijkt mee te vallen. Oprijden tot een paal. De kortste afstand wint. Wij niet. "Flitstoer door Assen", zo heet de vrijdagavondrit. Daarin blijkt dat Assen zich niet zonder slag of stoot gewonnen geeft aan een stelletje Burtonfanaten. De stadsarchitecten hebben zich door de decennia heen goed van hun taak gekweten. Links wat net geen links is, een plein dat eigenlijk een samenraapsel is van drie kruisingen, eenrichtingsverkeer waar het op z'n zachtst gezegd onlogisch is en te veel mogelijkheden om na exact 130m linksaf te slaan. Terug aan de jurytafel blijkt dat slechts 50% de rit volledig heeft afgelegd. Dat is dan weer een schrale troost.

Trek. Het eten is door de organisatie met een half uur uitgesteld. Eerder werd ons verzocht met een bovengemiddelde eetlust aan tafel te verschijnen, en met dat half uur extra lukt dat zeker. Dan zien we een jongeman van ruim 2 meter met schalen, borden, bestek en bakken vol eten lopen. Chinees buffet dus, heerlijk. Iedereen doet zich tegoed aan de gebakken banaan, rijst, bami, babi pangang en mini-loempia's. Bier en wijn in overvloed.

Om de tijd in de avond te doden worden we kandidaat van een heuse quiz. Harrie Brandsteder test onze parate kennis van de Burton. Vragen over de meest onverwachte zaken die zijdelings met de 2CV of Burton te maken hebben.

Winnaar werden we niet, maar het werd een gezellige chaotische avond. Vervolgens werden diverse relaties op de proef gesteld in een geblinddoekt aanwijsspel. Naar bed lukt, op tijd niet.....

Na de nacht, waarin de regengoden meer dan de nodige aandacht aan camping Buitenpret hebben besteed, klaart het in de ochtend op. Het blijkt zelfs mogelijk om in de volle zon een prachtige groepsfoto te maken. Alle deelnemende Burtons worden op plaats en kleur opgesteld en dat resulteert in een mooi plaatje.

Zaterdagochtend heerst er aan de royaal voorziene ontbijttafel een ietwat gespannen sfeer. Dit is de dag waarop de grote jubileumrit van start gaat. Behalve de startvolgorde is er nog niets van bekend. De briefing geeft ook al niet echt duidelijkheid. Wel wordt duidelijk dat we voor vertrek opnieuw aan een special-proef moeten deelnemen. Zeker voor de punten is het zaak daarin goed te presteren. Voor paal staan! Letterlijk lukt dat aardig maar 1,35m is levert nou niet direct een topklassering op. De bol-pijlroute brengt ons door de grensstreek van Groningen en Friesland naar Lauwersoog en terug. Veel mooie landweggetjes met een ruime hoeveelheid bochten. Onverhard tussen de weilanden door. Genoeg ingrediënten die het rijden in onze Burtons tot een feest maken.

Ondanks dat het wegebouwend Nederland heeft behaagd om juist in dit weekend een ongekende hoeveelheid wegwerkzaamheden te starten zijn de meeste deelnemers er in geslaagd op tijd en langs de juiste weg te finishen.

Nog duizelig van de schoorsteenkappen, de boerenhekken en de buitenlampen nemen we een paar uur later deel aan de BBQ. Worsten liggen hoog opgestapeld, evenals de gekruide speklappen en de veruit favoriete hamburgers.

We doen ons tegoed aan al het lekkers en gaandeweg ontwikkelt zich in de schuur een lokale mistbank met zeer beperkt zicht. De BBQ wordt naar buiten verhuisd en daarmee wordt langzaam duidelijk met wie we aan tafel zitten. Gezelligheid kent geen tijd. Campingeigenaresse Ella Snippe wordt, geheel terecht, in het zonnetje gezet. Ze ontvangt de groepsfoto waarvoor we dezelfde ochtend nog in het gelid hebben gestaan. En niet alleen zij, voor iedere deelnemer is er zo'n afbeelding vergezeld door een equipefoto. Aardig gebaar.

Tot 22.00 uur is het dus een gezellige boel. Op dat tijdstip maant de jury tot orde. Er wordt een tekst rondgedeeld ter voorbereiding op de zondagrit. Een A4tje met daarop en redelijk onsamenhangend verhaal. Het gaat over de oma van een van de juryleden en verhult klaarblijkelijk de route die we zondag af moeten leggen. Bij de deelnemers gaat de knop resoluut om. Waar tot vijf minuten geleden bier, wijn en BBQ de boventoon voerden heerst nu een sfeer als was het een collegezaal vol eerstejaars studenten.

De enigen die dan nog relaxed rondlopen zijn de juryleden. De deelnemers zitten met strakke gezichten gebogen over de uitgereikte tekst. Nieuwe opzet voor een rit; dat klopt, maar al hetgeen dat er gedurende de avond is genuttigd blijkt voor sommigen toch een drempel te zijn om zich nu te concentreren. Rond 00:30 gaan de laatste deelnemers vermoeid richting tent. Licht uit, schuur op slot en zorgen voor de broodnodige rust om morgen goed te presteren.

De zondag begint net als de zaterdag met koffie. Aan de lange ontbijttafels wordt inmiddels al druk gespeculeerd over het aantal plaatsen en de volgorde waarin de rit gereden dient te worden. Er heerst een onrustige, nerveuze stemming. Voor we in een straal van zo'n 20km een rondje Assen doen kunnen we voor extra punten nog op een plank parkeren. Wie bedenkt zoiets!? De uitreiking van het routeboekje gaat gepaard met alweer een verrassing. Het wordt ons duidelijk dat in Drenthe transformatorhuisjes op de monumentenlijst staan. En dat ze daarom niet worden afgebroken. En dat ze daarom dus uiteindelijk verworpen zijn tot een door de jury geliefd zoekfoto-object. Tja, als we zo beginnen.....

De rit zelf is een feest. Geen moeilijke routepunten, gewoon wat plaatjes schieten van plaatsnaamborden en rap naar de finish. Halverwege de middag is dat iedereen gelukt.

Rond de klok van vier is het eindelijk zo ver. De getalenteerde jury maakt gebruik van enkele simpele formules om het eindklassement samen te stellen.

$$\begin{aligned}
 &u+vx+(-u+v)y+(5u+2v)z-3u+v=0 \quad (2) \\
 &x = x_1+mt, \quad y = y_1+nt, \quad z = z_1+pt \\
 &x = mz+a, \quad y = nz+b \quad \frac{x-a}{m} = \frac{y-b}{n} = \frac{z}{1} \\
 &y^2(x+c)^2+y^2 = 4a-4a\sqrt{(x-c)^2+y^2+(x-c)^2} \\
 &\lim_{x \rightarrow 0} \left(\frac{1}{x} - \frac{1}{e^x-1} \right) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{e^x-1-x}{x(e^x-1)} = \frac{1}{2} \\
 &y' = (\ln u)' (\sin x)' = \frac{1}{u} \cos x = \frac{\cos x}{\sin x} = \cot x \\
 &\int dx = \lim_{x \rightarrow 0} \int_a^x f(x) dx + \lim_{x \rightarrow 0} \int_c^x f(x) dx \quad \int f(x) \\
 &\lim_{x \rightarrow 0} \frac{4x}{\tan(\pi(2+x))} = \left\{ \frac{0}{0} \right\} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{4x}{\tan 2\pi x} = \frac{2}{\pi} \\
 &\sum_{i=1}^n x_i^2 + b \sum_{i=1}^n x_i = \sum_{i=1}^n x_i^2 + a \sum_{i=1}^n x_i^2 + bn = \sum_{i=1}^n x_i^2 + c \\
 &y = \pi - x, \quad x \rightarrow \pi, \quad y \rightarrow 0 \\
 &\sin 3x = \sin 3(p-y) = \sin(3p-3y) = \sin 3y
 \end{aligned}$$

Zeer geconcentreerd en zichtbaar bewust van de onmetelijke verantwoordelijkheid die op hen rust begeeft de jury zich naar voren. De prijzenronde van het jubileumweekend gaat van start.

Naast de eeuwige roem nemen de winnaars net als vorig jaar hun 'Bartje' in ontvangst. Zeg maar Bart, want van de drie beschikbare mannetjes ontvangen ze uiteraard de grootste. Applaus is er voor de winnaars en mooie herinneringen voor de overige deelnemers.

Rond vijf uur is het leeg in Witten. Tenten liggen als volgezogen sponzen achter in de Burtons maar de gezichten van de vertrekkende deelnemers staan vrolijk. Terugkijkend op een vermakelijk weekend. Met kans op herhaling!

We zien u graag terug!

